

Kaj Poulsen (S):

Umiddelbart vil jeg på Socialdemokratiets vegne erklære mig enig med arbejdsministeren, når han i fremsættelsen skriver, at det er yderst tvivlsomt, i hvilket omfang de nuværende mobilitetsfremmende ydelser er bestemmende for den geografiske mobilitet på arbejdsmarkedet. Vi har også i længere tid haft forskellige kontakter med ministeren, skrevet lidt til ham og snakket lidt med ham om, hvad vi gør for at fremme mobiliteten på arbejdsmarkedet. Og vi har selvfølgelig ventet spændt på det forslag, som skulle komme fra ministeren om, hvordan vi fik løst de problemer, der var.

De problemer, der har været, er af en sådan karakter, at det har været umuligt for andre end specialistgrupper, eksempelvis akademikere, journalister og andre med specielle uddannelser, at få tilskud efter disse regler. Desuden skulle det være til tværamtslige jobskiftetiltag. Det synes vi har været en fejl, og vi synes, at mobiliteten for lønmodtagerne skulle styrkes ved, at denne lov blev ændret. Vi må sige til arbejdsministeren, at så vidt vi kan læse lovforslaget, er det en skuffelse.

Vi havde egentlig forestillet os, at de mobilitetsfremmende ydelser skulle ændres, når det drejer sig om rejsehjælp, flyttehjælp, tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse, bolig-hjælp, starthjælp og etableringshjælp, altså de ting, man har mulighed for i den nuværende lovgivning.

Men så vidt vi kan se af det forslag, der foreligger – det vil vi selvfølgelig gerne bearbejde i udvalget – er alle de her ting fjernet. Man har fjernet muligheden for mobilitetsfremmende ydelser til lønmodtagerne og kalder det i stedet mobilitetsfremmende ydelser, når man giver erhvervstilskud til virksomheder, hvis de vil holde informationsmøder, annoncere osv. Kun i den forbindelse vil der kunne gives rejsestøtte til den enkelte og til familien.

Hvis det er det, der ligger i ministerens forslag, vil jeg godt sige, at vi er dybt, dybt skuffede. Vi tror på, at vi ved en betydelig mere effektiv lovgivning på det her område kan forbedre mobiliteten på arbejdsmarkedet, og der er naturligvis en række ting, der skal tages fat på.

Der skal naturligvis, hvad ministeren også meget spagfærdigt gør i forslaget, tages hensyn til hele familien ved mobilitetsfremmende ydelser.

Det kan jo være, at den ene part i et ægteskab får et job et andet sted og skal have en mobilitetsfremmende ydelse. Det kan betyde, at familien må flytte. Her kunne vi godt tænke os, at man gik ind på den tankegang, at man kunne give jobgaranti efter de regler, vi kender i arbejdstilbudsloven, i 7–9 måneder for at hjælpe en sådan familie i en flyttesituation.

Vi synes også, at der skulle have været taget stilling til det altafgørende problem, vi har mødt i debatten ude omkring i samfundet, at når folk har modtaget en mobilitetsfremmende ydelse, f.eks. 20.000–25.000 kr. i flyttehjælp, så er staten kommet og har hentet halvdelen af pengene ind gennem skatten. Det betyder, at mange familier har følt sig snydt, fordi de ikke grundlæggende har kendt reglerne.

Derfor synes vi faktisk, at det havde været mere afgørende, om vi havde set på, hvordan vi skaber muligheder for større mobilitet på arbejdsmarkedet geografisk, at det måske i fremtiden også skal omfatte indenfor aktiviteter, altså når man søger arbejde i den modsatte ende af amtet. Ligeledes er der behov for, at denne ordning kommer til at omfatte andre grupper end specialistgrupper.

Hvis vi skal have et bedre og mere mobilt arbejdsmarked, mener vi, at den ændring, ministeren her foreslår, er alt, alt, alt for omfattende. Det er ikke Socialdemokratiets opfattelse, at vi løser arbejdsmarkedets mobilitetsproblemer ved at give erhvervstilskud. Vi synes, erhvervstilskud skal gives gennem erhvervstilskudslovgivning og ikke gennem lovgivningen om arbejdsformidling. Det må være det afgørende.

Vi mener, at der skal ske ændringer på det her område, og vi vil positivt gå i gang med udvalgsarbejdet og håbe på, at vi finder en fornuftig og bred løsning her i Folketinget.

Pia Christmas-Møller (KF):

I den konservative gruppe håber vi også på et positivt og konstruktivt udvalgsarbejde.

Lovforslaget lægger op til en markant forenkling og decentralisering af de hidtidige regler for mobilitetsfremmende ydelser. De hidtidige, centralt fastsatte detailbestemmelser foreslås afløst af langt smidigere rammebestemmelser, som skal udfyldes og omsættes i praksis af de regionale arbejdsmarkedsnævne.

Det giver efter vores opfattelse et langt bedre grundlag for en målrettet indsats. Ideen er net-